

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	18XCdo/5/2015
Identifikačné číslo spisu:	6812206968
Dátum vydania rozhodnutia:	24.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6812206968.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpeným advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingová č. 4, Bratislava proti žalovanej: Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca, pod sp. zn. 4C/427/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. októbra 2014 č. k. 14Co/94/2014-96, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Revúca uznesením z 12. decembra 2013 č. k. 4C/427/2012-71 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku vo výške 20,-eur. Toto uznesenie napadol žalobca odvolaním.

Uznesením z 28. októbra 2014 sp. zn.14Co/85/2014 Krajský súd v Banskej Bystrici napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne. Uviedol, že podanie žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa s účinnosťou od 1. októbra 2012 spoplatňuje súdnym poplatkom vo výške 20,-eur, v rovnakej výške sa v konaní o takejto žalobe vyberá aj súdny poplatok za odvolanie vo veci samej (§ 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov). Podaním odvolania vznikla žalobcovi poplatková povinnosť a súd prvého stupňa mu podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy tohto zákona, správne vyrubil poplatok 20,-eur.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, ktorý žiadal rozhodnutia súdov

oboch nižších stupňov zrušiť a pre prípad úspešnosti žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil tým, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), ktorá vada mala spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení práva dovolateľa na súdnu ochranu zaručenú v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože mu súd uložil poplatkovú povinnosť tam, kde ju nemal. Podľa názoru dovolateľa rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prekvapivé, pretože popieralo doterajšiu konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2007, sp. zn. 4Cdo/39/2007, v ktorom dovolací súd vyslovil, že „za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb., sa súdne poplatky nevyberajú; v takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy“. Ďalej dovolateľ uviedol, že vyrubenie súdneho poplatku za odvolanie bolo v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. a tiež s čl. 59 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, z ktorého vyplýva zákaz použitia analógie legis pri určovaní okruhu úkonov podliehajúcich spoplatneniu. Dovolateľ mal za to, že spoplatneniu v danej veci podlieha len samotná žaloba na náhradu škody, nie však odvolanie. Tvrdil, že žalobu podal pred účinnosťou novely č. 286/2012 Z. z., preto mali sudy vychádzať zo znenia prechodného ustanovenia § 18ca zákona č. 71/1992 Zb. a aplikovať právnu úpravu platnú do 30. septembra 2012, podľa ktorej bolo toto konanie vecne oslobodené od súdneho poplatku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo/180/2014, 3Cdo/275/2014, 3Cdo/333/2014, 3Cdo/374/2014, 3Cdo/428/2014, 5Cdo/301/2014, 5Cdo/390/2014, 5Cdo/365/2014, 7Cdo/398/2014, 7Cdo/466/2014, 8Cdo/265/2014). Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu podľa § 237 a 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.